לד ע"א | תניא אחד מביא את האור... שמא תקרע

תניא שנינו בברייתא, שכשהרבה אנשים שותפים בבישול בשבת: **אחד מביא את האור** מדליק את האש, **ואחד מביא את העצים, ואחד שופת** מניח **את הקדרה** על האש, **ואחד מביא את המים** וממלא בהם את הקדרה, **ואחד נותן בתוכו תבלין** בכדי שיתבשל, **ואחד מגיס** מערבב את התבשיל - **כולן חייבין** קרבן על חילול שבת. ומקשה הגמרא: **התניא** בברייתא אחרת: שרק **האחרון חייב** קרבן **וכולן פטורין?** עונה הגמרא: **לא קשיא** לא קשה: **הברייתא** שמחייבת עוסקת במקרה - **דאייתי אור מעיקרא** שהביאו את האש מתחילה ואחר כך, כל אחד עשה מעשה אסור, **והברייתא** שמחייבת רק את האחרון, עוסקת במקרה - **דאייתי אור** שהביאו את האש **לבסוף,** ורק האחרון שהדליק את האש חייב. מקשה הגמרא על הברייתא הראשונה: **בשלמא** מובן מדוע **כולהו** כל המשתתפים **קא עבדי** עשו **מעשה** אסור, **אלא** אותו האיש **שופת** שהניח **את הקדרה** הריקה על האש **מאי קא עביד** איזו מלאכה הוא עשה? עונה הגמרא: **אמר רבי שמעון בן לקיש: הכא** כאן **בקדרה חדשה** של חרס **עסקינן** מדובר, **ומשום לבון רעפים נגעו בה** והמניח את הקדירה חייב על תיקון כלי, שכשהניח אותה על האש היא מתלבנת ומתחזקת. **תנו רבנן: תנור וכירים חדשים** אף שלא ניתן עדיין לבשל בהם - **הרי הן ככל הכלים הניטלין בחצר** בשבת, ואינם מוקצים, משום שניתן להניח בהם חפצים, **אבל אין סכין אותן** בשבת **כדי** להחליקם ולצחצחם, **ואין טשין** משפשפים **אותן במטלית** כדי להחליקם, משום איסור עשיית כלי בשבת **ואין מפיגין** מקררים **אותן** באמצעות שפיכת משקה **צונן, כדי לחסמן** לחזקם, משום איסור עשיית כלי בשבת, **ואם** רוצה לצננם, **בשביל לאפות** בהם ביום טוב - **הרי זה מותר** לצננם במים.

תנו רבנן: מולגין שוטפים במים חמים **את הראש ואת הרגלים** של בהמה שנשחטה ביום טוב כדי להסיר את שערותיה, **ומהבהבין** חורכים **אותן** את השערות **באור** באש כדי להסירם, שאלו צרכי אוכל נפש. **אבל אין טופלין** מורחים **אותן** את הראש והרגלים של הבהמה **בחרסית** סיד המשמש להסרת שערות, **ולא באדמה, ולא בסיד** משום שחומרים אלו משמשים גם לעיבוד העור, **ואין גוזזין אותן** את שערות הבהמה **במספרים** משום חשש מלאכת גוזז ביום טוב. **ואין גוזזין את הירק** התלוש, כדי לנקותו לאכילה **בתספורת** במספריים **שלו** המיוחדים לתולשו מהקרקע, משום שהרואה יחשוב שהירק נתלש באיסור ביום טוב, **אבל מתקנין את הקונדס ואת העכבריות** סוגי ירקות, ולמרות שיש טירחה מרובה בהכנתם ביום טוב. **ומסיקין** עצים ביום טוב **ואופין בפורני** תנור גדול, ולמרות שיש בהסקתו טירחה מרובה. **ומחמין** מים **חמין באנטיכי** מיחם גדול, ולא חוששים שהרואה יאמר שהוא מחמם ליום חול, **ואין אופין בפורני** תנור **חדשה, שמא תפחת** תהרס מהחום, ונמצא שהטירחה בהיסק היתה שלא לצורך. **תנו רבנן: אין נופחין** על האש כדי ללבותה **במפוח** משום שזה נראה כדרך בעלי מלאכה, **אבל** מותר **נופחין** ללבות את האש **באמצעות שפורפת** שהיא אינה כלי מקצועי המשמש בעלי מקצוע לעבודתם. **ואין מתקנין את השפוד** כדי לצלות בו **ואין מחדדין אותו** בשביל שיוכלו לנעוץ בו את הבשר בקלות, משום שאלו מכשירי אוכל נפש האסורים ביום טוב. **תנו רבנן: אין מפצעין** מקלפין **את** הקליפה של **הקנה,** על מנת **לצלות בו** דג **מליח** ולהניח עליו את הדג שלא ישרף, משום עשיית כלי, **אבל** מותר **מפצעין** לשבור **את האגוז** בתוך **מטלית** בד, **ואין חוששין שמא תקרע** המטלית, כי גם אם היא תקרע ותתקלקל אין בכך איסור, כי המקלקל - פטור.

עיון והלכה

איסור הגסת (ערבוב) תבשיל בשבת

בסוגיתנו מבואר שמי שערבב את התבשיל עם כף חייב משום מגיס בשבת. **הר"ן (שבת ו ע"ב) הסביר** שהמערבב חייב, כי ההגסה ממהרת את הבישול, וכך תורמת לבישול, **ולכן כתב הר"ן** שלדעות שישנו חיוב על בישול רק עד שהתבשיל הגיע לשליש הבישול (כמאכל בן דרוסאי), לאחר שלב זה לא יהיה איסור להגיס את התבשיל. ולדעות שיש איסור בישול עד שהתבשיל לא בושל כל צורכו, יהיה אסור להגיס עד שהתבשיל יהיה מבושל לגמרי. **לעומתו, המגיד משנה (הלכות שבת ט, ד) כתב** בשם הרמב"ן שרק מי שמערבב ומגיס את התבשיל בפעם הראשונה עובר משום בישול, כי רק הערבוב הראשון מסייע למהירות הבישול, ולאחר מכן המגיס לא יאסר בשבת. **להלכה פסק בשולחן ערוך** (אורח חיים שיח, יח) כדעת הר"ן שגם כמה אנשים שהגיסו את התבשיל מתחייבים, כל עוד התבשיל לא בושל כל צורכו.

מבט נוסף

מאכלים אסורים מזיקים לגופנו

בעל ספר החינוך (מצוה עג) הסביר את הטעם שבגללו אסרה התורה לאכול בהמה טריפה: התורה מצוה את האדם לשמור על גופו משום שכשהגוף נפסד, אז גם השכל והנשמה השוכנות בגוף יפסדו, ולא יפעלו נכונה את פעולתם, על כן התורה מצוה אותנו להתרחק מכל דבר שיכול לגרום לגוף הפסד ומחלה. ואכילת המאכלות האסורות גורמת נזק לגוף ולבריאותו. ואף שהרופאים לא יכולים להסביר כיצד אכילת בשרה של בהמה טריפה מזיק לגוף האדם, "הרופא הנאמן שהזהירנו בהן, חכם יותר ממך ומהם". על כן יש להאמין בה' החפץ בטובתנו, ומונע מאיתנו לאכול דברים המזיקים לנו.

המביא פרק רביעי ביצה לד.

הבא בקדרה חדשה **עסקינן.** ומשום לבון רעפים נגעו בה ויש מהראים שגם לבלב מתמלא בקלבה מדשם[א] ולא היה לחכמי הקדמה בקלבה מדשם[ב] קודם שמצינו כמה מאכלות האסורים משום שנתבשלו בה ומאכל לא מצינו כמותם שנתבשל בקלבה מדשם:

מולגין הראש והרגלים. מאכל כל גופו של בני אדם[ג] ואין מפיגין אותן בצונן טפי: ואם בשביל לאפות הרי זה מותר. ומימה[ד] דתמר לעיל תקור לתמחן מע"ש שהוא עושה ממי כדי לצלות עליהם וי"ל דשמני כיון דיש בהם עושה מתור (שמן) כיון דהוא עושה ע"ש משקין שאין לזיזו ולאי מוסמן: **ואין** אופין **בפורני חדשה שמא תפחת.** וה"מ והא ממרינן לעיל ואם בשביל לאפות מותר וי"ל דהכא שאני בפורני חדשה שהוא גדול ויש לחוש יותר שמא תפחת:

אין נופחין במפוח כו'. פירש ר"י מלגא מפליג בין מפוח של זמורין ובין מפוח של בעל הבית כי סיכי דמפליג בשל זמורין בין מפוח לפשפורת משמע דכל המפוחין מקורזים לפיליו של בעל הבית ומי ויש לחוכר שלא נגמר מן כלל מיהו העולה מכאן ומהא דמייתי ר"י מלגא לעיל אין לנפוח בפשפורת אלא בדבר שאין מלאכתו נמשכת כגון מיהו ר"ש ז"ל דמפקי לה בי"ש כשם שאין מלבנים הרעפים, דאמרינן ארוקמנא בשלום דעדר לבורקן, וחזה ר' חזא דאמר אנן מפני שצריך לחסמן לחוכרן מתניתן לה. תי"ה אחד המביא את האור, ואחד שופת קדירה חדשה בלא מים, ומשום ליבון נגעו בה, ואחד נתן בה מים, ואחד נתן בה בשר ואחד נתן בה בקלבל, ואחד מגיס הרי אלו בכלל חייבין, והוא שהיה אור מקודם לכן שכולן עשו מעשה, הנותן עצים משום קלבל, הנותן טרפ משום מחמין, הנותן בשר משום מבשל כו', ואם לא הביא האור אלא אחר כולן, אינו חייב אלא הנותן האור בלבד. ת"ר תנור וכירים חדשים נטלין בחצר אותן בשאר הכלים, אבל אין סכין אותן בשמן, ואין טשין אותן במטלית, ואין מפיגין אותן בצונן בשביל לחסמן כדי לחקנם, ואם בשביל לאפות הרי זה מותר. ת"ר מולגין את הראש ואת הרגלים ומהבהבין אותן באור אבל אין טופלין אותם בחרסית ולא באדמה ולא בסיד ואין גוזזין אותן במספרים ואין גוזזין את הירק בתספורת שלו אבל מתקנין את הקונדס ואת העכבריות ומסיקין ואופין בפורני ומחמין חמין באנטיכי ואין אופין בפורני חדשה שמא תפחת. ת"ר אין נופחין במפוח אבל נופחין בשפורפת ואין מתקנין את השפוד ואין מחדדין אותו ת"ר אין מפצעין את הקנה לצלות בו מליח אבל מפצעין את האגוז במטלית ואין חוששין שמא תקרע: **מתני'** ועוד אמר רבי אליעזר עומד אדם על המוקצה

ערב

שצריך לברקן ואמרי לה מפני שצריך לחסמן תנן התם[ב] דרסה או שטרפה בכותל או שרצצתה בחמה ומפרכסת ושהתה מעת לעת ושחטה כשרה. [ג]א"ר אלעזר בר יגאי משום ר' אלעזר בן אנטיגנוס צריכה בדיקה בעא מיניה ר' ירמיה מרבי זירא מהו לשחטה ביום טוב מי מחזקינן רעותא ביום טוב [ד]או לא אמר ליה חנינא אין מלבנין את הרעפים לצלות בהן והוינן בה מאי קא עביד ואמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן הכא ברעפים חדשים עסקינן מפני שצריך לברקן אמר ליה אנן מפני שצריך לחסמן מתנינן לה: תניא [ה]אחד מביא את האור ואחד מביא את העצים ואחד שופת את הקדרה ואחד מביא את המים ואחד נותן בתוכו תבלין ואחד מגיס כולן חייבין והתניא אחרון חייב וכולן פטורין [ו]לא קשיא הא דאייתי אור מעיקרא הא דאייתי אור לבסוף בשלמא כולהו קא עבדי מעשה אלא שופת את הקדרה מאי קא עביד אמר רבי שמעון בן לקיש הכא בקדרה חדשה עסקינן ומשום לבון רעפים נגעו בה: ת"ר [ז]תנור וכירים חדשים הרי הן ככל הכלים הנטלין בחצר אבל [ח]אין סכין אותם שמן ואין טשין אותן במטלית ואין מפיגין אותן בצונן כדי לחסמן ואם בשביל לאפות הרי זה מותר: תנו רבנן [ט]מולגין את הראש ואת הרגלים ומהבהבין אותן באור אבל אין טופלין אותם בחרסית ולא באדמה ולא בסיד ואין גוזזין אותן במספרים [י]ואין גוזזין את הירק בתספורת שלו [יא]אבל מתקנין את הקונדס ואת העכבריות ומסיקין ואופין בפורני ומחמין חמין באנטיכי [יב]ואין אופין בפורני חדשה שמא תפחת. ת"ר [יג]אין נופחין במפוח אבל נופחין בשפורפת ואין מתקנין את השפוד ואין מחדדין אותו ת"ר [יד]אין מפצעין את הקנה לצלות בו מליח [טו]אבל מפצעין את האגוז במטלית ואין חוששין שמא תקרע: **מתני'** ועוד אמר רבי אליעזר עומד אדם על המוקצה

ערב

מסורת הש"ס

א) מולין קף נ, ב) [ע"ש]: ג), ד) [תוספ' ע"ז], ה) [תוספ' שבת], ו) שם, ז) [ע"ז נינון, ח) [לעיל מה:], ט) [לעיל ג"ל תלוין], י) [ועי' תוס' מגילה כח, ב"ה ועוד].

גליון הש"ס

רש"י ד"ה ואין חוששין בה' ראין זה קודע ע"ם להשוה. קשה לי מה מ"מ לאור מלבנין ואמאי לא כתב רש"י כפשוטו דמה קיל כרים דלבנ' שלא מתכוין מותר ופסקן ריטיס לא הר דמה לרי ליק מקם שמא תקרע:

לעזי רש"י

קומכוביר"א [קונטובר"א].

מוסף תוספות

א. בירים משום דחסקוני מחסם לה. והילכך יש ליזהר בפסח שרובלין העולם לקנות כלים חדשים לבשל בהם דבר מערב הפסח. שיטה. ב. משום טרחא דהשתא קלה טפי. מ"ה. ג. כיון דבחדשים הן מרצריכי עדיין חיסום א"כ בלא הפגת צונן אפילו חסיך ראשון אסור כדאמר לעיל. ה"פ סמן טו. ד. דכח דהתרא עדיף שיעה. ה. [קאמר] ועוד ר"א מיקל כמר שהיקל למעלה שהוא חידוש. אבל התם דהוי תוספא כיון דאפסקו לא שייך למימר ועוד דלא הרי חידוש. מכ"ה.

ערך משפט

נר א מיי' פ"ג מהל' ר"ש סל' יא סמ"ע ס"ק ה:

נר ב מיי' פ"ג מהל' שבת הלכה ב:

נר ג מיי' פ"ג מהל' שבת הלכה ד:

נר ד מיי' פ"ג מהל' שבת הלכה ו סמ"ע ס"ק ה:

נר ה מיי' שם הלכה ז:

נר ו מיי' פ"ג מהל' שבת הלכה ז סמ"ע ס"ק ה:

נר ז מיי' שם הלכה ו סמ"ע ס"ק ה:

נר ח מיי' שם הלכה ז סמ"ע ס"ק ה:

נר ט מיי' שם הלכה ח סמ"ע ס"ק ה:

נר י מיי' שם הלכה ט סמ"ע ס"ק ה:

נר יא מיי' שם הלכה יא סמ"ע ס"ק ה:

נר יב מיי' שם הלכה יב סמ"ע ס"ק ה:

נר יג מיי' שם הלכה יג סמ"ע ס"ק ה:

נר יד מיי' שם הלכה יד סמ"ע ס"ק ה:

נר טו מיי' שם הלכה טו סמ"ע ס"ק ה:

נר טז מיי' שם הלכה טז סמ"ע ס"ק ה:

נר יז מיי' שם הלכה יז סמ"ע ס"ק ה:

נר יח מיי' שם הלכה יח סמ"ע ס"ק ה:

נר יט מיי' שם הלכה יט סמ"ע ס"ק ה:

נר כ מיי' שם הלכה כ סמ"ע ס"ק ה:

נר כא מיי' שם הלכה כא סמ"ע ס"ק ה:

נר כב מיי' שם הלכה כב סמ"ע ס"ק ה:

נר כג מיי' שם הלכה כג סמ"ע ס"ק ה:

נר כד מיי' שם הלכה כד סמ"ע ס"ק ה:

נר כה מיי' שם הלכה כה סמ"ע ס"ק ה:

נר כו מיי' שם הלכה כו סמ"ע ס"ק ה:

נר כז מיי' שם הלכה כז סמ"ע ס"ק ה:

נר כח מיי' שם הלכה כח סמ"ע ס"ק ה:

נר כט מיי' שם הלכה כט סמ"ע ס"ק ה:

נר ל מיי' שם הלכה ל סמ"ע ס"ק ה:

נר לא מיי' שם הלכה לא סמ"ע ס"ק ה:

נר לב מיי' שם הלכה לב סמ"ע ס"ק ה:

נר לג מיי' שם הלכה לג סמ"ע ס"ק ה:

נר לד מיי' שם הלכה לד סמ"ע ס"ק ה:

נר לה מיי' שם הלכה לה סמ"ע ס"ק ה:

נר לו מיי' שם הלכה לו סמ"ע ס"ק ה:

נר לז מיי' שם הלכה לז סמ"ע ס"ק ה:

נר לח מיי' שם הלכה לח סמ"ע ס"ק ה:

נר לט מיי' שם הלכה לט סמ"ע ס"ק ה:

נר מ מיי' שם הלכה מ סמ"ע ס"ק ה:

נר מא מיי' שם הלכה מא סמ"ע ס"ק ה:

נר מב מיי' שם הלכה מב סמ"ע ס"ק ה:

נר מג מיי' שם הלכה מג סמ"ע ס"ק ה:

נר מד מיי' שם הלכה מד סמ"ע ס"ק ה:

נר מה מיי' שם הלכה מה סמ"ע ס"ק ה:

נר מו מיי' שם הלכה מו סמ"ע ס"ק ה:

נר מז מיי' שם הלכה מז סמ"ע ס"ק ה:

נר מח מיי' שם הלכה מח סמ"ע ס"ק ה:

נר מט מיי' שם הלכה מט סמ"ע ס"ק ה:

נר נ מיי' שם הלכה נ סמ"ע ס"ק ה:

נר נא מיי' שם הלכה נא סמ"ע ס"ק ה:

נר נב מיי' שם הלכה נב סמ"ע ס"ק ה:

נר נג מיי' שם הלכה נג סמ"ע ס"ק ה:

נר נד מיי' שם הלכה נד סמ"ע ס"ק ה:

נר נה מיי' שם הלכה נה סמ"ע ס"ק ה:

נר נו מיי' שם הלכה נו סמ"ע ס"ק ה:

נר נז מיי' שם הלכה נז סמ"ע ס"ק ה:

נר נח מיי' שם הלכה נח סמ"ע ס"ק ה:

נר נט מיי' שם הלכה נט סמ"ע ס"ק ה:

נר ס מיי' שם הלכה ס סמ"ע ס"ק ה:

נר סא מיי' שם הלכה סא סמ"ע ס"ק ה:

נר סב מיי' שם הלכה סב סמ"ע ס"ק ה:

נר סג מיי' שם הלכה סג סמ"ע ס"ק ה:

נר סד מיי' שם הלכה סד סמ"ע ס"ק ה:

נר סה מיי' שם הלכה סה סמ"ע ס"ק ה:

נר סו מיי' שם הלכה סו סמ"ע ס"ק ה:

נר סז מיי' שם הלכה סז סמ"ע ס"ק ה:

נר סח מיי' שם הלכה סח סמ"ע ס"ק ה:

נר סט מיי' שם הלכה סט סמ"ע ס"ק ה:

נר ע מיי' שם הלכה ע סמ"ע ס"ק ה:

נר עא מיי' שם הלכה עא סמ"ע ס"ק ה:

נר עב מיי' שם הלכה עב סמ"ע ס"ק ה:

נר עג מיי' שם הלכה עג סמ"ע ס"ק ה:

נר עד מיי' שם הלכה עד סמ"ע ס"ק ה:

נר עה מיי' שם הלכה עה סמ"ע ס"ק ה:

נר עו מיי' שם הלכה עו סמ"ע ס"ק ה:

נר עז מיי' שם הלכה עז סמ"ע ס"ק ה:

נר עח מיי' שם הלכה עח סמ"ע ס"ק ה:

נר עט מיי' שם הלכה עט סמ"ע ס"ק ה:

נר פ מיי' שם הלכה פ סמ"ע ס"ק ה:

נר פא מיי' שם הלכה פא סמ"ע ס"ק ה:

נר פב מיי' שם הלכה פב סמ"ע ס"ק ה:

נר פג מיי' שם הלכה פג סמ"ע ס"ק ה:

נר פד מיי' שם הלכה פד סמ"ע ס"ק ה:

נר פה מיי' שם הלכה פה סמ"ע ס"ק ה:

נר פו מיי' שם הלכה פו סמ"ע ס"ק ה:

נר פז מיי' שם הלכה פז סמ"ע ס"ק ה:

נר פח מיי' שם הלכה פח סמ"ע ס"ק ה:

נר פט מיי' שם הלכה פט סמ"ע ס"ק ה:

נר צ מיי' שם הלכה צ סמ"ע ס"ק ה:

נר צא מיי' שם הלכה צא סמ"ע ס"ק ה:

נר צב מיי' שם הלכה צב סמ"ע ס"ק ה:

נר צג מיי' שם הלכה צג סמ"ע ס"ק ה:

נר צד מיי' שם הלכה צד סמ"ע ס"ק ה:

נר צה מיי' שם הלכה צה סמ"ע ס"ק ה:

נר צו מיי' שם הלכה צו סמ"ע ס"ק ה:

נר צז מיי' שם הלכה צז סמ"ע ס"ק ה:

נר צח מיי' שם הלכה צח סמ"ע ס"ק ה:

נר צט מיי' שם הלכה צט סמ"ע ס"ק ה:

נר ק מיי' שם הלכה ק סמ"ע ס"ק ה:

נר קא מיי' שם הלכה קא סמ"ע ס"ק ה:

נר קב מיי' שם הלכה קב סמ"ע ס"ק ה:

נר קג מיי' שם הלכה קג סמ"ע ס"ק ה:

נר קד מיי' שם הלכה קד סמ"ע ס"ק ה:

נר קה מיי' שם הלכה קה סמ"ע ס"ק ה:

נר קו מיי' שם הלכה קו סמ"ע ס"ק ה:

נר קז מיי' שם הלכה קז סמ"ע ס"ק ה:

נר קח מיי' שם הלכה קח סמ"ע ס"ק ה:

נר קט מיי' שם הלכה קט סמ"ע ס"ק ה:

נר קי מיי' שם הלכה קי סמ"ע ס"ק ה:

נר קיא מיי' שם הלכה קיא סמ"ע ס"ק ה:

נר קיב מיי' שם הלכה קיב סמ"ע ס"ק ה:

נר קיג מיי' שם הלכה קיג סמ"ע ס"ק ה:

נר קיד מיי' שם הלכה קיד סמ"ע ס"ק ה:

נר קטו מיי' שם הלכה קטו סמ"ע ס"ק ה:

נר קטז מיי' שם הלכה קטז סמ"ע ס"ק ה:

נר קיז מיי' שם הלכה קיז סמ"ע ס"ק ה:

נר קיח מיי' שם הלכה קיח סמ"ע ס"ק ה:

נר קיט מיי' שם הלכה קיט סמ"ע ס"ק ה:

נר קכ מיי' שם הלכה קכ סמ"ע ס"ק ה:

נר קכא מיי' שם הלכה קכא סמ"ע ס"ק ה:

נר קכב מיי' שם הלכה קכב סמ"ע ס"ק ה:

נר קכג מיי' שם הלכה קכג סמ"ע ס"ק ה:

נר קכד מיי' שם הלכה קכד סמ"ע ס"ק ה:

נר קכה מיי' שם הלכה קכה סמ"ע ס"ק ה:

נר קכו מיי' שם הלכה קכו סמ"ע ס"ק ה:

נר קכז מיי' שם הלכה קכז סמ"ע ס"ק ה:

נר קכח מיי' שם הלכה קכח סמ"ע ס"ק ה:

נר קכט מיי' שם הלכה קכט סמ"ע ס"ק ה:

נר קל מיי' שם הלכה קל סמ"ע ס"ק ה:

נר קלא מיי' שם הלכה קלא סמ"ע ס"ק ה:

נר קלב מיי' שם הלכה קלב סמ"ע ס"ק ה:

נר קלג מיי' שם הלכה קלג סמ"ע ס"ק ה:

נר קלד מיי' שם הלכה קלד סמ"ע ס"ק ה:

נר קלה מיי' שם הלכה קלה סמ"ע ס"ק ה:

נר קלו מיי' שם הלכה קלו סמ"ע ס"ק ה:

נר קלז מיי' שם הלכה קלז סמ"ע ס"ק ה:

נר קלח מיי' שם הלכה קלח סמ"ע ס"ק ה:

נר קלט מיי' שם הלכה קלט סמ"ע ס"ק ה:

נר קמ מיי' שם הלכה קמ סמ"ע ס"ק ה:

נר קמא מיי' שם הלכה קמא סמ"ע ס"ק ה:

נר קמב מיי' שם הלכה קמב סמ"ע ס"ק ה:

נר קמג מיי' שם הלכה קמג סמ"ע ס"ק ה:

נר קמד מיי' שם הלכה קמד סמ"ע ס"ק ה:

נר קמה מיי' שם הלכה קמה סמ"ע ס"ק ה:

נר קמו מיי' שם הלכה קמו סמ"ע ס"ק ה:

נר קמז מיי' שם הלכה קמז סמ"ע ס"ק ה:

נר קמח מיי' שם הלכה קמח סמ"ע ס"ק ה:

נר קמט מיי' שם הלכה קמט סמ"ע ס"ק ה:

נר קנ מיי' שם הלכה קנ סמ"ע ס"ק ה:

נר קנא מיי' שם הלכה קנא סמ"ע ס"ק ה:

נר קנב מיי' שם הלכה קנב סמ"ע ס"ק ה:

נר קנג מיי' שם הלכה קנג סמ"ע ס"ק ה:

נר קנד מיי' שם הלכה קנד סמ"ע ס"ק ה:

נר קנה מיי' שם הלכה קנה סמ"ע ס"ק ה:

נר קנו מיי' שם הלכה קנו סמ"ע ס"ק ה:

נר קנז מיי' שם הלכה קנז סמ"ע ס"ק ה:

נר קנח מיי' שם הלכה קנח סמ"ע ס"ק ה:

נר קנט מיי' שם הלכה קנט סמ"ע ס"ק ה:

נר קס מיי' שם הלכה קס סמ"ע ס"ק ה:

נר קסא מיי' שם הלכה קסא סמ"ע ס"ק ה:

נר קסב מיי' שם הלכה קסב סמ"ע ס"ק ה:

נר קסג מיי' שם הלכה קסג סמ"ע ס"ק ה:

נר קסד מיי' שם הלכה קסד סמ"ע ס"ק ה:

נר קסה מיי' שם הלכה קסה סמ"ע ס"ק ה:

נר קסו מיי' שם הלכה קסו סמ"ע ס"ק ה:

נר קסז מיי' שם הלכה קסז סמ"ע ס"ק ה:

נר קסח מיי' שם הלכה קסח סמ"ע ס"ק ה:

נר קסט מיי' שם הלכה קסט סמ"ע ס"ק ה:

נר קע מיי' שם הלכה קע סמ"ע ס"ק ה:

נר קעא מיי' שם הלכה קעא סמ"ע ס"ק ה:

נר קעב מיי' שם הלכה קעב סמ"ע ס"ק ה:

נר קעג מיי' שם הלכה קעג סמ"ע ס"ק ה:

נר קעד מיי' שם הלכה קעד סמ"ע ס"ק ה:

נר קעה מיי' שם הלכה קעה סמ"ע ס"ק ה:

נר קעו מיי' שם הלכה קעו סמ"ע ס"ק ה:

נר קעז מיי' שם הלכה קעז סמ"ע ס"ק ה:

נר קעח מיי' שם הלכה קעח סמ"ע ס"ק ה:

נר קעט מיי' שם הלכה קעט סמ"ע ס"ק ה:

נר קפ מיי' שם הלכה קפ סמ"ע ס"ק ה:

נר קפא מיי' שם הלכה קפא סמ"ע ס"ק ה:

נר קפב מיי' שם הלכה קפב סמ"ע ס"ק ה:

נר קפג מיי' שם הלכה קפג סמ"ע ס"ק ה:

נר קפד מיי' שם הלכה קפד סמ"ע ס"ק ה:

נר קפה מיי' שם הלכה קפה סמ"ע ס"ק ה:

נר קפו מיי' שם הלכה קפו סמ"ע ס"ק ה:

נר קפז מיי' שם הלכה קפז סמ"ע ס"ק ה:

נר קפח מיי' שם הלכה קפח סמ"ע ס"ק ה:

נר קפט מיי' שם הלכה קפט סמ"ע ס"ק ה:

נר קצ מיי' שם הלכה קצ סמ"ע ס"ק ה:

נר קצא מיי' שם הלכה קצא סמ"ע ס"ק ה:

נר קצב מיי' שם הלכה קצב סמ"ע ס"ק ה:

נר קצג מיי' שם הלכה קצג סמ"ע ס"ק ה:

נר קצד מיי' שם הלכה קצד סמ"ע ס"ק ה:

נר קצה מיי' שם הלכה קצה סמ"ע ס"ק ה:

נר קצו מיי' שם הלכה קצו סמ"ע ס"ק ה:

נר קצז מיי' שם הלכה קצז סמ"ע ס"ק ה:

נר קצח מיי' שם הלכה קצח סמ"ע ס"ק ה:

נר קצט מיי' שם הלכה קצט סמ"ע ס"ק ה:

נר קצי מיי' שם הלכה קצי סמ"ע ס"ק ה:

נר קציא מיי' שם הלכה קציא סמ"ע ס"ק ה:

נר קציב מיי' שם הלכה קציב סמ"ע ס"ק ה:

נר קציג מיי' שם הלכה קציג סמ"ע ס"ק ה:

נר קציד מיי' שם הלכה קציד סמ"ע ס"ק ה:

נר קטו מיי' שם הלכה קטו סמ"ע ס"ק ה:

נר קטז מיי' שם הלכה קטז סמ"ע ס"ק ה:

נר קיז מיי' שם הלכה קיז סמ"ע ס"ק ה:

נר קיח מיי' שם הלכה קיח סמ"ע ס"ק ה:

נר קיט מיי' שם הלכה קיט סמ"ע ס"ק ה:

נר קכ מיי' שם הלכה קכ סמ"ע ס"ק ה:

נר קכא מיי' שם הלכה קכא סמ"ע ס"ק ה:

נר קכב מיי' שם הלכה קכב סמ"ע ס"ק ה:

נר קכג מיי' שם הלכה קכג סמ"ע ס"ק ה:

נר קכד מיי' שם הלכה קכד סמ"ע ס"ק ה:

נר קכה מיי' שם הלכה קכה סמ"ע ס"ק ה:

נר קכו מיי' שם הלכה קכו סמ"ע ס"ק ה:

נר קכז מיי' שם הלכה קכז סמ"ע ס"ק ה:

נר קכח מיי' שם הלכה קכח סמ"ע ס"ק ה:

נר קכט מיי' שם הלכה קכט סמ"ע ס"ק ה:

נר קל מיי' שם הלכה קל סמ"ע ס"ק ה:

נר קלא מיי' שם הלכה קלא סמ"ע ס"ק ה:

נר קלב מיי' שם הלכה קלב סמ"ע ס"ק ה:

נר קלג מיי' שם הלכה קלג סמ"ע ס"ק ה:

נר קלד מיי' שם הלכה קלד סמ"ע ס"ק ה:

נר קלה מיי' שם הלכה קלה סמ"ע ס"ק ה:

נר קלו מיי' שם הלכה קלו סמ"ע ס"ק ה:

נר קלז מיי' שם הלכה קלז סמ"ע ס"ק ה:

נר קלח מיי' שם הלכה קלח סמ"ע ס"ק ה:

נר קלט מיי' שם הלכה קלט סמ"ע ס"ק ה:

נר קמ מיי' שם הלכה קמ סמ"ע ס"ק ה:

נר קמא מיי' שם הלכה קמא סמ"ע ס"ק ה:

נר קמב מיי' שם הלכה קמב סמ"ע ס"ק ה:

נר קמג מיי' שם הלכה קמג סמ"ע ס"ק ה:

נר קמד מיי' שם הלכה קמד סמ"ע ס"ק ה:

נר קמה מיי' שם הלכה קמה סמ"ע ס"ק ה:

נר קמו מיי' שם הלכה קמו סמ"ע ס"ק ה:

נר קמז מיי' שם הלכה קמז סמ"ע ס"ק ה:

נר קמח מיי' שם הלכה קמח סמ"ע ס"ק ה:

נר קמט מיי' שם הלכה קמט סמ"ע ס"ק ה:

נר קנ מיי' שם הלכה קנ סמ"ע ס"ק ה:

נר קנא מיי' שם הלכה קנא סמ"ע ס"ק ה:

נר קנב מיי' שם הלכה קנב סמ"ע ס"ק ה:

נר קנג מיי' שם הלכה קנג סמ"ע ס"ק ה:

נר קנד מיי' שם הלכה קנד סמ"ע ס"ק ה:

נר קנה מיי' שם הלכה קנה סמ"ע ס"ק ה:

נר קנו מיי' שם הלכה קנו סמ"ע ס"ק ה:

נר קנז מיי' שם הלכה קנז סמ"ע ס"ק ה:

נר קנח מיי' שם הלכה קנח סמ"ע ס"ק ה:

נר קנט מיי' שם הלכה קנט סמ"ע ס"ק ה:

נר קס מיי' שם הלכה קס סמ"ע ס"ק ה:

נר קסא מיי' שם הלכה קסא סמ"ע ס"ק ה:

נר קסב מיי' שם הלכה קסב סמ"ע ס"ק ה:

נר קסג מיי' שם הלכה קסג סמ"ע ס"ק ה:

נר קסד מיי' שם הלכה קסד סמ"ע ס"ק ה:

נר קסה מיי' שם הלכה קסה סמ"ע ס"ק ה:

נר קסו מיי' שם הלכה קסו סמ"ע ס"ק ה:

נר קסז מיי' שם הלכה קסז סמ"ע ס"ק ה:

נר קסח מיי' שם הלכה קסח סמ"ע ס"ק ה:

נר קסט מיי' שם הלכה קסט סמ"ע ס"ק ה:

נר קע מיי' שם הלכה קע סמ"ע ס"ק ה:

נר קעא מיי' שם הלכה קעא סמ"ע ס"ק ה:

נר קעב מיי' שם הלכה קעב סמ"ע ס"ק ה:

נר קעג מיי' שם הלכה קעג סמ"ע ס"ק ה:

נר קעד מיי' שם הלכה קעד סמ"ע ס"ק ה:

נר קעה מיי' שם הלכה קעה סמ"ע ס"ק ה:

נר קעו מיי' שם הלכה קעו סמ"ע ס"ק ה:

נר קעז מיי' שם הלכה קעז סמ"ע ס"ק ה:

נר קעח מיי' שם הלכה קעח סמ"ע ס"ק ה:

נר קעט מיי' שם הלכה קעט סמ"ע ס"ק ה:

נר קפ מיי' שם הלכה קפ סמ"ע ס"ק ה:

נר קפא מיי' שם הלכה קפא סמ"ע ס"ק ה:

נר קפב מיי' שם הלכה קפב סמ"ע ס"ק ה:

נר קפג מיי' שם הלכה קפג סמ"ע ס"ק ה:

נר קפד מיי' שם הלכה קפד סמ"ע ס"ק ה:

נר קפה מיי' שם הלכה קפה סמ"ע ס"ק ה:

נר קפו מיי' שם הלכה קפו סמ"ע ס"ק ה:

נר קפז מיי' שם הלכה קפז סמ"ע ס"ק ה:

נר קפח מיי' שם הלכה קפח סמ"ע ס"ק ה:

נר קפט מיי' שם הלכה קפט סמ"ע ס"ק ה:

נר קצ מיי' שם הלכה קצ סמ"ע ס"ק ה:

נר קצא מיי' שם הלכה קצא סמ"ע ס"ק ה:

נר קצב מיי' שם הלכה קצב סמ"ע ס"ק ה:

נר קצג מיי' שם הלכה קצג סמ"ע ס"ק ה:

נר קצד מיי' שם הלכה קצד סמ"ע ס"ק ה:

נר קצה מיי' שם הלכה קצה סמ"ע ס"ק ה:

נר קצו מיי' שם הלכה קצו סמ"ע ס"ק ה:

נר קצז מיי' שם הלכה קצז סמ"ע ס"ק ה:

נר קצח מיי' שם הלכה קצח סמ"ע ס"ק ה:

נר קצט מיי' שם הלכה קצט סמ"ע ס"ק ה:

נר קצי מיי' שם הלכה קצי סמ"ע ס"ק ה:

נר קציא מיי' שם הלכה קציא סמ"ע ס"ק ה:

נר קציב מיי' שם הלכה קציב סמ"ע ס"ק ה:

נר קציג מיי' שם הלכה קציג סמ"ע ס"ק ה:

נר קציד מיי' שם הלכה קציד סמ"ע ס"ק ה:

בפורני ומחמין חמין באנטיכי. פירוש אנטיכי כתבו אנשי"ם שנרמזה אין שתהן מכונה, והני מילי בשבת אבל בי"ט מותר. ואין אופין בפורני חדשה שמא תפחת. ה"ר אין נופחין באור בפפות, אבל מותר לנפוח בשפורפת. ואין מתקנין את השפוד ואין מחדדין אותו, ואין מפצעין קנה לצלות בו מליח, אבל מפצעין אגוזים במטלית ואין חוששים משום קרינה. אלו כולן פשוטות הן והלכות הן. **מתני'** ה"ר אליעזר עומד אדם על המוקצה ערב שבת כדי

עוד אמר ר' אליעזר עומד אדם כו'. פרש"י למשום דקמאר ר"ש מדלא לעיל גבי נועל דלת קיסם קאמר הכא ועוד מתניתי לקמן והקשה כש"י הא לפסקה בעלמא מיירי מוסיף לגלי ולא מתניתי לקמן כש"י הא לפסקה בעלמא מיירי מ